

Como nuestros padres

Títol original: *Como Nossos Pais* **Direcció:** Laís Bodanzky **Guió:** Laís Bodanzky, Luiz Bolognesi **País:** Brasil **Durada:** 102 min **Any:** 2017 **Gènere:** Drama, família **Interpretació:** Maria Ribeiro, Paulo Vilhena, Clarisse Abujamra, Felipe Rocha, Sophia Valverde, Jorge Mautner, Annalara Prates **Fotografia:** Pedro J. Márquez **Distribuidora:** Surtsey Films **Estrena a Espanya:** 4/6/2018

No recomanada per a menors de 7 anys

Versió original subtitulada en espanyol / Doblada en espanyol

SINOPSI

La pel·lícula explica la història de la Rosa, una dona que viu 'tancada' en el que ella considera que és la perfecció, però, acabarà descobrint que això en realitat no és més que un miratge i un objectiu inabastable. Després que la seva mare li doni una notícia desconcertant, començarà a adonar-se que se sent atrapada per les exigències de dues generacions i comprendrà l'autèntica realitat. Així, iniciarà una intensa recerca de si mateixa que li permetrà descobrir realment qui és. (Sensacine)

CRÍTICA

Identitat femenina

Un drama sobre una crisi d'identitat, amb picades d'ullet de fons a l'obra Casa de muñecas

La primera seqüència, **un plàcid dinar familiar interromput per una sobtada tempesta i una perturbadora revelació, condensa a la perfecció l'esperit d'aquest suggerent drama brasiler** que retrata una dona en la plenitud de la vida, sumida en una profunda crisi d'identitat, intentant saber qui és realment i sobretot quin és el seu paper, respecte a la seva parella, a les seves filles, als seus pares, però sobretot a si mateixa, les seves aspiracions i la seva llibertat personal.

La cineasta Laís Bodanzky proposa **una oportuna reflexió feminista sense cap mena de consignes ni idees preconcebudes**, projectant una mirada sense prejudicis sobre el seu personatge central i el seu entorn quotidià, en el seu propi conflicte existencial, en la seva posició intergeneracional i en una eloqüent recerca sentimental i professional, amb els ecos gens casuals de *Casa de muñecas* d'Ibsen de fons, **en un to naturalista amb el suport del gran treball d'un repartiment encapçalat per Maria Ribeiro i un apreciable equilibri entre la intensitat de les seqüències i la bellesa de les imatges.**

+ La naturalesa de retrat femení representatiu de tantes dones en bona part del món.

- La superficialitat d'alguna de les trames secundàries relacionades amb el concepte de fidelitat.

Alberto Bermejo – elmundo.es